

I § 202 i Ændringsforslaget til Hærlovsforslaget findes en Bestemmelse om, at de Befalingsmænd, der afskediges med Pension, skal staa til Raadighed ved Mobilisering. Det er mig bekendt, at denne Bestemmelse vækker nogen Uro blandt Befalingsmændene, navnlig blandt dem, som venter at blive afskediget nu ved den kommende Ordning. Men jeg gaar ud fra, at den højtærede Forsvarsminister her vil kunne give et Tilsagn om, at denne Bestemmelse jo kun er en Sikkerhedsventil, at man vil have disse Befalingsmænd at falde tilbage paa, men at det kun er i Tilfælde af Mobilisering, at man vil gøre det, og at man naturligvis vil anvende alle de yngre, før man bestemmer sig til at kalde paa disse ældre, afskedigede Folk.

I § 33 i Ændringsforslaget til Søværnslovsforslaget er der sket den Ændring, at man har indsat Ordet „Maskinmestre“ som gaaende ind blandt dem, der skal gaa over til at være Maskinmestre af tredje Klasse, og det er mig bekendt, at man blandt Flaadens Maskinmestre har været noget bekymret for, at der heri skulde ligge en Fare for at blive stillet mindre godt, end de havde Udsigt til at blive stillet efter det oprindelige Lovforslag. Men efter de Erklæringer, som man har givet mig fra Marineministeriets Embedsmænds Side, maa jeg antage, at man ved den Ændring kun har tilsigtet at skabe en Mulighed for Omflytning indenfor Klasser, der allerede i Forvejen var bestemt til at gaa ind der, saaledes at denne Ændring ikke skulde have nogen Betydning for Maskinmestrene af 1ste Klasse.

Den Ordning, der nu foreslaas, byder paa visse Fremskridt sammenlignet med Ordningen af 1909. Den byder bl. a. paa det Fremskridt, at den giver en naturligere Fordeling af Hærens Styrker. Hele den Tilstand, som Ordningen af 1909 skabte, hvor man under Trykket fra et overmægtigt Tyskland, hvis Stridskræfter saa at sige til enhver Tid laa parate udenfor Danmarks Dør, skabte en Ordning, der lagde Hovedvægten paa Forsvaret af Sjælland, afspændes nu eller falder ind i et naturligere Leje. Det vil muliggøre en hurtigere og sikrere Mobilisering af Hæren, en dermed følgende større Udsigt til en hurtig Koncentration af Hæren paa det Sted, hvor der maatte blive Brug for den, og i Kraft af hele det Ræsonnement, som ligger bagved Ønsket om at opretholde en Forsvarsmagt i Danmark, maa dette være et Moment af stor Betydning. Endvidere byder Ordningen paa Forbedringer af

Materiellet, og ogsaa dette Punkt maa vi for vort Vedkommende tillægge stor Værdi, uden at jeg ved denne Lejlighed skal trætte det høje Ting med en Opremsning af Ting, som er eller i alt Fald kunde være velkendte for alle Medlemmer. Endvidere byder Forslaget paa Landstormen. Ganske vist ikke i den Udstrækning, hvori vi fra vor Side havde opstillet Forslaget og havde ønsket det gennemført, og det maa jo erkendes, at dette, at det bliver et betydelig mindre Antal, der indkaldes til Landstormen, end vi havde ønsket, virkelig er en Forringelse af den Idé, der ligger bagved, eller af en af de Ideer, der ligger bagved. Dette Forslag er jo nemlig Udtryk for flere Ideer. Det bæres først af Ønsket om at gøre den almindelige Værnepligt virkelig almindelig, det bæres dernæst af Ønsket om at give Ungdommen en vis fysisk Opdragelse, og det bæres endelig af Ønsket om at gøre det muligt ved Mobilisering at nøjes med noget yngre Mandskab, end det nu vil være nødvendigt at gaa til. Og det maa jo erkendes, at paa dette sidste Punkt har man maattet opgive den Tanke, der laa bagved. Saaledes som Forslaget nu foreligger, rummer det ikke nogen Mulighed for at give Afkald paa at bruge de ældre Aargange, 12te—16de Aargang, men foruden den militære Værdi, der ligger i, at det skaber en Række Bevogtningstropper, som vil frigøre en Del af Hæren til Anvendelse i første Linie, giver det endvidere det, at man nu vil forsøge at føre Tanken ud i Livet. Man vil her forsøge at give en Del af Ungdommen en fysisk Opdragelse svarende til den, de ellers kunde faa gennem Militærvæsenet, og vi fra vor Side lægger overordentlig stor Vægt paa, at dette Forsøg bliver gjort, og tillægger det meget stor Betydning, at man kan kunnet stille saarigteligt Befalingsmandspersonale til Raadighed for denne Uddannelse. Det er et klart Vidnesbyrd om, at Regeringen virkelig ønsker paa den mest loyale Maade at gennemføre denne Tanke. Og saa har jeg den sikre Tro, at naar man finder de rette Folk blandt Hærens Officerer — og det vil sikkert ikke volde større Vanskeligheder —, vil dette Forsøg bære saa gode Frugter, at det vil være let at komme videre ad den Vej. Og her skal jeg, uden at opholde Tiden meget, sige, hvad jeg vil vende tilbage til ved tredje Behandling af Forslaget, hvor jeg ogsaa vil gøre en Række andre Bemærkninger, som ikke hører hjemme paa dette Sted, at vi stemmer for Flertallets Ændringsforslag bl. a. ud fra den